

ผลของการจัดการปุ๋ยร่วมกับสารปรับปรุงดินต่อการเจริญเติบโตและผลผลิตของพริกไทย
Effect of Fertilizer Management in Combination with Soil Conditioner on Growth and
Yield of Pepper

พีระกานต์ วงศ์¹ ชัยสิทธิ์ ทองจู^{1*} ธรรมธาร์ อนันตร์บุญช่วย¹ วนิดา สีบ้ายพรหม²
ธรรดา แสงงาม³ และธีรรัฐ คล้ำชื่น⁴

Peerakarn Wongkom¹ Chaisit Thongjoo^{1*} Tawatchai Inboonchuay¹

Wanida Suebsaiprom² Thamthawat Saengngam³ and Teerayut Klumchaun⁴

Abstract: Field experiment was carried out to investigate the effect of fertilizer management in combination with soil conditioner on growth and yield of pepper var. Sarawak planted in Kaeng Hang Maeo District, Chanthaburi Province. Experimental design was arranged in Randomized Complete Block (RCB) with 3 replications and consisting of 11 treatments. The study revealed that the application of 2 times of fertilizer rate based on farmer practice in combination with 1.0 kg/plant of "GreenCal Mg" gave the highest length of branch, leaf greenness (SPAD reading), clusters/plant, fresh yield/cluster, dry yield/cluster, 100 seeds dry weight, concentrations of N, P, K and piperine in seed. However, these were not statistically different from that obtained from the application of 2 times of fertilizer rate based on farmer practice in combination with 1.0 kg/plant of "GreenCal", the application of 2 times of fertilizer rate based on farmer practice in combination with 0.5 kg/plant of "GreenCal Mg" and the application of 2 times of fertilizer rate based on farmer practice in combination with 0.5 kg/plant of "GreenCal".

Keywords: Fertilizer, Soil Conditioner, Pepper, Piperine

¹ ภาควิชาปั๊วีฟิสิกส์ คณะเกษตรฯ กำแพงแสน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน จ. นครปฐม 73140

² ภาควิชาสัตวบาล คณะเกษตรฯ กำแพงแสน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน จ. นครปฐม 73140

³ สถานีวิจัยกาญจนบุรี ศูนย์วิจัยและบริการวิชาการ คณะเกษตรฯ กำแพงแสน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน จ. นครปฐม 73140

⁴ คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จ. ปทุมธานี 12130

¹ Department of Soil Science, Faculty of Agriculture at Kamphaeng Saen, Kasetsart University, Kamphaeng Saen Campus, Nakhon Pathom, 73140.

² Department of Animal Science, Faculty of Agriculture at Kamphaeng Saen, Kasetsart University, Kamphaeng Saen Campus, Nakhon Pathom 73140.

³ Kanchanaburi Research Station, Research and Academic Service Center, Faculty of Agriculture at Kamphaeng Saen, Kasetsart University, Kamphaeng Saen Campus, Nakhon Pathom, 73140.

⁴ Faculty of Agricultural Technology, Rajamangala University of Technology Thanyaburi, Pathum Thani 12130.

* Corresponding author: agrcht@ku.ac.th และ thongjuu@yahoo.com

บทคัดย่อ: ศึกษาผลของการจัดการปุ๋ยร่วมกับสารปรับปรุงดินต่อการเจริญเติบโตและผลผลิตของพริกไทยพันธุ์ชา
รา瓦คที่ปลูกใน อ. แก่งหางแมว จ. จันทบุรี โดยวางแผนการทดลองแบบ Randomized Complete Block (RCB)
จำนวน 3 ชั้น ประกอบด้วย 11 ตัวรับทดลอง ผลการศึกษาพบว่า การใส่ปุ๋ยบริมาณ 2 เท่าตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกร
และสาร “กรีนแคลลเมก” อัตรา 1 กก./ตัน ($F_{2fp} + GCM_{1.0}$) มีผลให้ความยาวกิ่ง ค่าความเขียวของใบ จำนวนช่อต่อต้น
น้ำหนักสดต่อช่อ น้ำหนักแห้งต่อช่อ น้ำหนักแห้ง 100 เมล็ด ความเข้มข้นของธาตุในตอเรนฟอสฟอรัส โพแทสเซียม
และสารไฟฟอเรนที่สะสมในเมล็ดของพริกไทยมากที่สุด ไม่แตกต่างกับการใส่ปุ๋ยบริมาณ 2 เท่าตามวิธีปฏิบัติของ
เกษตรกรและสาร “กรีนแคลล” อัตรา 1 กก./ตัน ($F_{2fp} + GC_{1.0}$) การใส่ปุ๋ยบริมาณ 2 เท่าตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกรและสาร
“กรีนแคลลเมก” อัตรา 0.5 กก./ตัน ($F_{2fp} + GCM_{0.5}$) และการใส่ปุ๋ยบริมาณ 2 เท่าตามวิธีปฏิบัติ
ของเกษตรกรและสาร “กรีนแคลล” อัตรา 0.5 กก./ตัน ($F_{2fp} + GC_{0.5}$)

คำสำคัญ: ปุ๋ย, สารปรับปรุงดิน, พริกไทย, สารไฟฟอเรน

คำนำ

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (2556) รายงานว่ามีพื้นที่สำหรับปลูกพริกไทยประมาณ 7,000 ไร่ ให้ผลผลิตประมาณ 3,800 ตัน หรือคิดเป็นผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ประมาณ 542 กิโลกรัม ขณะที่ความต้องการใช้พริกไทยภายในประเทศมีประมาณ 4,848 กิโลกรัม ประกอบกับการผลิตพริกไทยโดยเฉพาะในจังหวัดจันทบุรีปัญหาในหลายด้าน เช่น การระบาดของโรคในสวนพริกไทยจากเชื้อ *Phytophthora capsici* ที่ก่อให้เกิดโรค *Phytophthora root rot* เชื้อ *Fusarium solani* ที่ก่อให้เกิดโรค *root rot* เชื้อ *Collectotrichum gloeosporoides/ C. perpiris/ C. capsici* ที่ก่อให้เกิดโรค *Antracnose* นอกจากนี้ ได้เดือนฝอย (*Meiodogyne incognite*) ยังเป็นสาเหตุของโรค slow decline (Anandaraj and Sarma, 1995) ปัจจุบันพบว่าธาตุอาหารมีอิทธิพลต่อการต้านทานโรคหรือความทนทานต่อจุลินทรีย์ก่อโรคของพืชได้ และมีบทบาทสำคัญในการต้านทานโรคของพืชในการเกษตรแบบยั่งยืน โดยการจัดการธาตุอาหารที่จะดับความเข้มข้นของธาตุอาหารแตกต่างกัน ส่งผลให้อัตราการเข้าทำลาย และการเกิดโรคแตกต่างกันออกไปด้วย (Dordas, 2007) จากการสัมภาษณ์เกษตรกรผู้ปลูกพริกไทยในพื้นที่

ดังกล่าว พบว่า โดยมากไม่มีการเก็บตัวอย่างดินเพื่อวิเคราะห์สมบัติทางเคมีก่อนการปลูก ทำให้การจัดการธาตุอาหารที่ขาดไป โดยเฉพาะธาตุธาตุอาหารหลัก ธาตุอาหารรอง และธาตุอาหารอื่นๆ อาจไม่ตรงกับความต้องการของพริกไทย ระหว่างร้อนและຄันนา (2552) และศิริสุดา และຄันนา (2552) รายงานว่าการใช้ปุ๋ยอย่างมีประสิทธิภาพ โดยพิจารณาจากปริมาณธาตุอาหารในปุ๋ยที่สอดคล้องกับราคากลุ่ม แล้วปรับใช้ให้เหมาะสมกับค่าการวิเคราะห์ดินเป็นสิ่งสำคัญที่จะเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบการผลิตของประเทศไทย ได้ การวิจัยครั้งนี้ต้องการศึกษาผลของการจัดการปุ๋ยร่วมกับสารปรับปรุงดินต่อการเจริญเติบโตและผลผลิตของพริกไทย ซึ่งปัจจุบันถือว่าพริกไทยเป็นพืชที่มีศักยภาพสูงที่จะเพิ่มผลผลิตได้อย่างชัดเจน หากมีการจัดการดินและปุ๋ยอย่างเหมาะสม (ปียะ, 2536)

อุปกรณ์และวิธีการ

ศึกษาผลของการจัดการปุ๋ยเคมีร่วมกับสารปรับปรุงดินต่อการเจริญเติบโตและผลผลิตของพริกไทยพันธุ์ชา
รา瓦ค ณ แปลงเกษตรปุ่มปลูกพริกไทยใน อ. แก่งหางแมว จ. จันทบุรี ในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2560-เดือนมีนาคม พ.ศ. 2561 โดยเก็บตัวอย่างดินก่อนการทดลองจากแปลงเกษตรที่จะดับความลึก 0-30 ซม. เพื่อวิเคราะห์

สมบัติบางประการของดินได้แก่ค่า pH (1:1, soil:water) ค่าสภาพการนำไฟฟ้าของดินในสภาพอิ่มตัวด้วยน้ำ (ECe) ปริมาณอินทรีย์วัตถุ ปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ ปริมาณโพแทสเซียม แคลเซียม แมกนีเซียม เหล็ก แมงกานีส ทองแดง สังกะสี ไบรอน และชัลเฟต

ที่แลกเปลี่ยนได้ และเนื้อดิน สำหรับสมบัติบางประการของดินก่อนการทดลองได้แสดงไว้ใน Table 1 งานทดลองนี้ทางแผนการทดลองแบบ Randomized Complete Block จำนวน 3 ชั้น 11 ตัวรับทดลอง ดังนี้

ตัวรับทดลอง	คำบรรยาย	สัญลักษณ์	ปริมาณธาตุอาหารหลัก (กรัม N-P2O5-K2O ต่อตัน)
T ₁	ไม่ใส่ปุ๋ย	control	0-0-0
T ₂	ใส่ปุ๋ยตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกร	F _{fp}	63.04-56.22-70.98
T ₃	ใส่ปุ๋ยตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกรและสาร “กรีนแคล” อัตรา 0.5 กก./ตัน	F _{fp} + GC _{0.5}	63.04-56.22-70.98
T ₄	ใส่ปุ๋ยตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกรและสาร “กรีนแคล” อัตรา 1 กก./ตัน	F _{fp} + GC _{1.0}	63.04-56.22-70.98
T ₅	ใส่ปุ๋ยตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกร สาร “กรีนแคลแมก” อัตรา 0.5 กก./ตัน	F _{fp} + GCM _{0.5}	63.04-56.22-70.98
T ₆	ใส่ปุ๋ยตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกร สาร “กรีนแคลแมก” อัตรา 1 กก./ตัน	F _{fp} + GCM _{1.0}	63.04-56.22-70.98
T ₇	ใส่ปุ๋ยปริมาณ 2 เท่าตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกร	F _{2fp}	126.08-112.44-141.96
T ₈	ใส่ปุ๋ยปริมาณ 2 เท่าตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกรและสาร “กรีนแคล” อัตรา 0.5 กก./ตัน	F _{2fp} + GC _{0.5}	126.08-112.44-141.96
T ₉	ใส่ปุ๋ยปริมาณ 2 เท่าตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกรและสาร “กรีนแคล” อัตรา 1 กก./ตัน	F _{2fp} + GC _{1.0}	126.08-112.44-141.96
T ₁₀	ใส่ปุ๋ยปริมาณ 2 เท่าตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกร สาร “กรีนแคลแมก” อัตรา 0.5 กก./ตัน	F _{2fp} + GCM _{0.5}	126.08-112.44-141.96
T ₁₁	ใส่ปุ๋ยปริมาณ 2 เท่าตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกร สาร “กรีนแคลแมก” อัตรา 1 กก./ตัน	F _{2fp} + GCM _{1.0}	126.08-112.44-141.96

หมายเหตุ เกษตรกรผู้ปลูกพ稻ไกไทยมีการใส่ปุ๋ยหรือวัสดุปรับปรุงดิน 2 ครั้ง ได้แก่
 ครั้งที่ 1 ภายหลังการเก็บเกี่ยวผลผลิต โดยมีการใส่ปุ๋ยอินทรีย์ ไดโนเมต์ และปุ๋ยเคมีสูตร 6-3-3 จำนวน 1,000, 300 และ 300 กรัม/ตัน ตามลำดับ
 ครั้งที่ 2 ช่วงพ稻ไกไทยออกดอกและติดฝักอ่อน โดยมีการใส่ปุ๋ยอินทรีย์ ปุ๋ยเคมีสูตร 6-3-3 และ 13-13-21 จำนวน 300, 300 และ 100 กรัม/ตัน ตามลำดับ

Table 1 Chemical and physical properties of soil before the experiment.

Properties	Results (0-30 cm.)	Rating
pH (1:1)	5.94	moderately acid
EC _e (dS/m)	0.23	non-saline
Organic matter (%) ^{1/}	1.29	moderately low
Available P (mg/kg) ^{2/}	75.10	very high
Exchangeable K (mg/kg) ^{3/}	497.20	very high
Exchangeable Ca (mg/kg) ^{3/}	2,853	high
Exchangeable Mg (mg/kg) ^{3/}	447.20	high
Exchangeable Fe (mg/kg)	21.40	high
Exchangeable Mn (mg/kg)	36.20	very high
Exchangeable Cu (mg/kg)	1.570	high
Exchangeable Zn (mg/kg)	0.99	low
Exchangeable B (mg/kg)	0.00	not detected
Exchangeable SO ₄ ²⁻ (mg/kg)	34.70	-
Texture ^{4/}	clay	-

Note ^{1/} = Walkley and Black method (Walkley and Black, 1934)^{2/} = Bray II method (Bray and Kurtz, 1945)^{3/} = Extracted with NH₄OAc pH 7.0 (Pratt, 1965)^{4/} = Pipette method (คณาจารย์ภาควิชาปัฐพิทยา, 2558)

พิริกไทยมีการใส่ปุ๋ยหรือวัสดุปรับปูดินตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกร (farmer practice, fp) จำนวน 2 ครั้ง ได้แก่ ครั้งที่ 1 ภายหลังการเก็บเกี่ยวผลผลิต โดยมีการใส่ปุ๋ยอินทรีย์ ไดโลไมเตอร์ และปุ๋ยเคมีสูตร 6-3-3 จำนวน 1,000, 300 และ 300 กรัม/ตัน ตามลำดับ และครั้งที่ 2 เมื่อพิริกไทยออกดอกและติดฝักอ่อน โดยมีการใส่ปุ๋ยอินทรีย์ ปุ๋ยเคมีสูตร 6-3-3 และ 13-13-21 จำนวน 300, 300 และ 100 กรัม/ตัน ตามลำดับ สำหรับผลการวิเคราะห์ปุ๋ยอินทรีย์ที่ใช้ในการทดลองได้แสดงไว้ใน Table 2 โดยตัวรับทดลองที่ 2-6 ใส่ตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกร ส่วนตัวรับทดลองที่ 7-11 ใส่อัตรา 2 เท่าตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกร นอกจากนี้ มีการใส่ร่วมกับสาร “กรีนแคล” (ประกอบด้วยแคลเซียม (CaO) เท่ากับ 32 เปอร์เซ็นต์) อัตรา 0.5 กก./ตัน ในตัวรับทดลองที่ 3 และตัวรับทดลองที่ 8 และใส่อัตรา 1.0 กก./ตัน ในตัวรับทดลองที่ 4 และตัวรับ

ทดลองที่ 9 และมีการใส่ร่วมกับสาร “กรีนแคลแมก” (ประกอบด้วยแคลเซียม (CaO) แมกนีเซียม (MgO) และกำมะถัน (S) เท่ากับ 32, 2 และ 17 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ) อัตรา 0.5 กก./ตัน ในตัวรับทดลองที่ 5 และตัวรับทดลองที่ 10 และใส่อัตรา 1.0 กก./ตัน ในตัวรับทดลองที่ 6 และตัวรับทดลองที่ 11

การเก็บข้อมูลการเจริญเติบโตของพิริกไทยที่อายุ 2, 4, 6, 8, 10 และ 12 เดือน ได้แก่ ความยาวกิ่ง และค่าความเขียวของใบ (SPAD reading) (วัดตำแหน่งใบที่ 3-5 จากปลายยอด ทำการวัด 3 ครั้งต่อใบ) ซึ่งวัดโดยใช้เครื่อง chlorophyll meter (Minolta Co., Ltd., JAPAN: SPAD-502 model) ส่วนการเก็บข้อมูลผลผลิตและองค์ประกอบผลผลิตของพิริกไทยที่อายุ 12 เดือน ได้แก่ จำนวนช่อต่อตัน ผลผลิตช่อต่อตัน น้ำหนักสดต่อช่อ น้ำหนักสด 100 เมล็ด ผลผลิตช่อแห้งต่อตัน น้ำหนักแห้งต่อช่อ น้ำหนักแห้ง 100 เมล็ด

ปริมาณยาตุอาหารหลัก ยาตุอาหารรอง และสารไไฟเพอร์อีน (piperine, $C_{17}H_{19}NO_3$) ที่สะสมในเมล็ดโดยข้อมูลการเจริญเติบโต ผลผลิต และองค์ประกอบของผลผลิตที่ได้จากการทดลองนำมารวิเคราะห์ความ

แบบประวัติทางสถิติ (analysis of variance) เพื่อหาค่า F-test พร้อมทั้งเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยใช้ DMRT (Duncan's multiple range test)

Table 2 Chemical and physical properties of organic fertilizer (OF) before the experiment.

Properties	Results
pH (3:50)	9.00
EC 1:10 (dS/m)	9.23
Sodium (%)	0.19
Organic matter (%)	23.24
Organic carbon (%)	13.48
C:N ratio	12.48
Total N (%)	1.08
Total P ₂ O ₅ (%)	1.94
Total K ₂ O (%)	2.46
Total primary nutrients (%)	5.48
Germination index (%)	100.86
Moisture (%)	26.68

ผลการทดลองและวิจารณ์

จากการศึกษาผลของการจัดการปุ๋ยร่วมกับสารปรับปรุงดินต่อการเจริญเติบโตและผลผลิตของพ稻谷ไทย ปรากฏผลดังนี้

1. การเจริญเติบโตของพ稻谷ไทย

การใส่ปุ๋ยตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกรอย่างเดียว หรือใส่ร่วมกับสารปรับปรุงดินอัตราต่างๆ มีผลให้ความยาวกิ่งของพ稻谷ไทยที่อายุ 2, 4, 6, 8, 10 และ 12 เดือน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ (Table 3) ก้าวคืด ที่อายุ 2 เดือน พบร่วมกับการใส่ปุ๋ยปริมาณ 2 เท่าตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกรและสาร “กรีนแคลแมก” อัตรา 1 กก./ตัน ($F_{2fp} + GCM_{1.0}$) มีผลให้ความยาวกิ่งของพ稻谷ไทยมากที่สุด ไม่แตกต่างกับการใส่ปุ๋ยปริมาณ 2 เท่าตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกรและสาร “กรีนแคล” อัตรา 1 กก./ตัน ($F_{2fp} + GC_{1.0}$) และการใส่ปุ๋ยปริมาณ 2 เท่า ตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกรและสาร

พ稻谷ไทยมากที่สุด (23.59 ซม.) รองลงมา คือ การใส่ปุ๋ยปริมาณ 2 เท่าตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกรและสาร “กรีนแคล” อัตรา 1 กก./ตัน ($F_{2fp} + GC_{1.0}$) ซึ่งไม่แตกต่างกับการใส่ปุ๋ยปริมาณ 2 เท่าตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกรและสาร “กรีนแคลแมก” อัตรา 0.5 กก./ตัน ($F_{2fp} + GCM_{0.5}$) ที่อายุ 4, 8, 10 และ 12 เดือน พบร่วมกับการใส่ปุ๋ยปริมาณ 2 เท่าตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกรและสาร “กรีนแคลแมก” อัตรา 1 กก./ตัน ($F_{2fp} + GCM_{1.0}$) มีผลให้ความยาวกิ่งของพ稻谷ไทยมากที่สุด ไม่แตกต่างกับการใส่ปุ๋ยปริมาณ 2 เท่าตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกรและสาร “กรีนแคล” อัตรา 1 กก./ตัน ($F_{2fp} + GC_{1.0}$) และการใส่ปุ๋ยปริมาณ 2 เท่า ตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกรและสาร

“กรีนแคลแมก” อัตรา 0.5 กก./ตัน ($F_{2fp} + GCM_{0.5}$) ส่วนที่อายุ 6 เดือน พบร่วมกับ “กรีนแคลแมก” อัตรา 1 กก./ตัน ($F_{2fp} + GCM_{1.0}$) มีผลให้ความยาวกิ่งของพริกไทยมากที่สุด (36.59 ซม.) ไม่แตกต่างกับการใส่ปุ๋ยปริมาณ 2 เท่าตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกรและสาร “กรีนแคลแมก” อัตรา 0.5 กก./ตัน ($F_{2fp} + GCM_{0.5}$) และการใส่ปุ๋ยปริมาณ 2 เท่าตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกรและสาร “กรีนแคล” อัตรา 0.5 กก./ตัน ($F_{2fp} + GC_{0.5}$)

“กรีนแคล” อัตรา 1 กก./ตัน ($F_{2fp} + GC_{1.0}$) การใส่ปุ๋ยปริมาณ 2 เท่าตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกรและสาร “กรีนแคลแมก” อัตรา 0.5 กก./ตัน ($F_{2fp} + GCM_{0.5}$) และการใส่ปุ๋ยปริมาณ 2 เท่าตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกรและสาร “กรีนแคล” อัตรา 0.5 กก./ตัน ($F_{2fp} + GC_{0.5}$)

Table 3 Length of branch of pepper at different stages.

Treatments	Length of branch (cm)					
	2 MAP ^{1/}	4 MAP ^{1/}	6 MAP ^{1/}	8 MAP ^{1/}	10 MAP ^{1/}	12 MAP ^{1/}
T ₁ = control	10.72 ^b	13.59 ^{f2/}	17.54 ^{f2/}	22.74 ^{f2/}	25.26 ^{f2/}	28.72 ^{f2/}
T ₂ = F _{fp}	13.15 ^h	17.26 ^e	23.59 ^e	28.26 ^h	30.83 ^e	32.43 ^h
T ₃ = F _{fp} + GC _{0.5}	14.23 ^{gh}	18.23 ^e	27.63 ^d	31.59 ^g	33.27 ^e	35.26 ^{gh}
T ₄ = F _{fp} + GC _{1.0}	16.59 ^{def}	22.59 ^d	30.59 ^{bcd}	37.52 ^{de}	40.25 ^c	42.83 ^{de}
T ₅ = F _{fp} + GCM _{0.5}	14.89 ^{fgh}	18.95 ^e	28.24 ^{cd}	33.72 ^{fg}	36.54 ^d	38.12 ^{fg}
T ₆ = F _{fp} + GCM _{1.0}	17.42 ^{de}	24.71 ^c	31.26 ^{bc}	38.25 ^{cd}	43.11 ^b	45.21 ^{cde}
T ₇ = F _{2fp}	15.73 ^{efg}	21.36 ^d	30.23 ^{bcd}	35.26 ^{ef}	37.63 ^{cd}	40.35 ^{ef}
T ₈ = F _{2fp} + GC _{0.5}	18.72 ^{cd}	25.36 ^{bc}	33.56 ^{ab}	40.36 ^{bc}	43.25 ^b	46.38 ^{bc}
T ₉ = F _{2fp} + GC _{1.0}	21.36 ^b	27.36 ^{ab}	35.42 ^a	41.23 ^{ab}	45.26 ^{ab}	50.26 ^a
T ₁₀ = F _{2fp} + GCM _{0.5}	20.38 ^{bc}	27.12 ^{ab}	34.87 ^a	40.83 ^{abc}	44.76 ^{ab}	48.72 ^{ab}
T ₁₁ = F _{2fp} + GCM _{1.0}	23.59 ^a	28.43 ^a	36.59 ^a	43.36 ^a	47.23 ^a	51.13 ^a
F-test	**	**	**	**	**	**
C.V. (%)	13.76	12.54	13.65	12.42	12.48	13.33

^{1/} Months after planting

^{2/} mean within the same column followed by the same letter indicated no statistical difference by using DMRT

** indicated significant difference at p<0.01

การใส่ปุ๋ยตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกรอย่างเดียว หรือใส่ร่วมกับสารปรับปรุงคินอัตราต่างๆ มีผลให้ค่าความเขียวของใบพริกไทยที่อายุ 2, 4, 6, 8, 10 และ 12 เดือน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ (Table 4) กล่าวคือ ที่อายุ 2, 6, 10 และ 12 เดือน พบร่วมกับ “กรีนแคลแมก” อัตรา 1 กก./ตัน ($F_{2fp} + GCM_{1.0}$) มีผลให้ค่าความเขียวของใบพริกไทย

มากที่สุด ไม่แตกต่างกับการใส่ปุ๋ยปริมาณ 2 เท่าตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกรและสาร “กรีนแคล” อัตรา 1 กก./ตัน ($F_{2fp} + GC_{1.0}$) การใส่ปุ๋ยปริมาณ 2 เท่าตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกรและสาร “กรีนแคลแมก” อัตรา 0.5 กก./ตัน ($F_{2fp} + GCM_{0.5}$) การใส่ปุ๋ยปริมาณ 2 เท่าตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกรและสาร “กรีนแคล” อัตรา 0.5 กก./ตัน ($F_{2fp} + GC_{0.5}$) และการใส่ปุ๋ยปริมาณ 2 เท่าตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกร (F_{2fp})

ส่วนที่อายุ 4 และ 8 เดือน พบร่วมกับการใส่ปุ๋ยปริมาณ 2 เท่าตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกรและสาร “กรีนแคลแมก” อัตรา 1 กก./ตัน ($F_{2fp} + GCM_{1.0}$) มีผลให้ค่าความเขียวของใบพริกไทยมากที่สุด ไม่แตกต่างกับการใส่ปุ๋ยปริมาณ 2 เท่าตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกรและสาร “กรีนแคล” อัตรา 1 กก./ตัน ($F_{2fp} + GC_{1.0}$) การใส่ปุ๋ยปริมาณ 2 เท่าตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกรและสาร “กรีนแคลแมก” อัตรา 0.5 กก./ตัน ($F_{2fp} + GCM_{0.5}$) และการใส่ปุ๋ยปริมาณ 2 เท่าตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกรและสาร “กรีนแคล” อัตรา 0.5 กก./ตัน ($F_{2fp} + GC_{0.5}$) โดยมีข้อสังเกตว่าค่าความเขียว

ของใบพริกไทยตั้งแต่อายุ 6 เดือนขึ้นไป มีแนวโน้มลดลงตามระยะเวลาของการใส่ปุ๋ย ทั้งนี้เนื่องจากдинก่อนการทดลองมีปริมาณอินทรีย์ตูนในระดับค่อนข้างต่ำ ดังนั้น ปริมาณปุ๋ยโดยเฉลี่ยธาตุไนโตรเจนที่ลดลงตามระยะเวลา จึงส่งผลให้ค่าความเขียวของใบพริกไทยลดลง ทั้งนี้เนื่องจากในไตรเจนเป็นองค์ประกอบของคลอร็อกซิลลินเนง (ยงยุทธ, 2558) อย่างไรก็ตาม ตัวรับควบคุม (control) มีผลให้ความเขียวสูง และค่าความเขียวของใบพริกไทยน้อยที่สุดทุกระยะการเจริญเติบโต

Table 4 Leaf greenness (SPAD reading) of pepper at different stages.

Treatments	Leaf greenness (SPAD reading)					
	2 MAP ^{1/}	4 MAP ^{1/}	6 MAP ^{1/}	8 MAP ^{1/}	10 MAP ^{1/}	12 MAP ^{1/}
T ₁ = control	33.59 ^{c2/}	32.53 ^{e2/}	30.26 ^{d2/}	29.56 ^{d2/}	27.65 ^{d2/}	25.83 ^{e2/}
T ₂ = F _{fp}	36.18 ^{bc}	40.28 ^d	38.76 ^c	37.83 ^c	34.23 ^c	30.26 ^d
T ₃ = F _{fp} + GC _{0.5}	37.43 ^b	42.15 ^{cd}	41.53 ^{bc}	38.25 ^c	36.11 ^{bc}	32.23 ^{cd}
T ₄ = F _{fp} + GC _{1.0}	38.36 ^b	43.73 ^c	42.33 ^b	39.28 ^c	37.14 ^b	33.14 ^c
T ₅ = F _{fp} + GCM _{0.5}	37.56 ^b	42.36 ^{cd}	41.76 ^{bc}	39.15 ^c	36.28 ^{bc}	32.67 ^{cd}
T ₆ = F _{fp} + GCM _{1.0}	38.79 ^b	44.26 ^c	42.56 ^b	40.31 ^c	37.25 ^b	33.56 ^{bc}
T ₇ = F _{2fp}	42.15 ^a	50.76 ^b	49.36 ^a	43.25 ^b	40.64 ^a	36.00 ^{ab}
T ₈ = F _{2fp} + GC _{0.5}	42.36 ^a	51.83 ^{ab}	50.21 ^a	45.26 ^{ab}	41.28 ^a	37.12 ^a
T ₉ = F _{2fp} + GC _{1.0}	43.56 ^a	52.83 ^{ab}	50.84 ^a	46.51 ^a	42.51 ^a	37.76 ^a
T ₁₀ = F _{2fp} + GCM _{0.5}	42.79 ^a	52.36 ^{ab}	50.73 ^a	45.77 ^{ab}	41.53 ^a	37.25 ^a
T ₁₁ = F _{2fp} + GCM _{1.0}	43.62 ^a	53.62 ^a	51.69 ^a	47.59 ^a	42.63 ^a	38.14 ^a
F-test	**	**	**	**	**	**
C.V. (%)	13.43	12.78	13.81	13.67	13.40	12.43

^{1/} Months after planting

^{2/} mean within the same column followed by the same letter indicated no statistical difference by using DMRT

** indicated significant difference at p<0.01

2. ผลผลิตและองค์ประกอบผลผลิตของพริกไทย

2.1 จำนวนช่อต่อต้น ผลผลิตช่อสดต่อต้นน้ำหนักสดต่อช่อ และน้ำหนักสด 100 เมล็ด

การใส่ปุ๋ยตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกรอย่างเดียว หรือใส่วัerm กับสารปรับปรุงดินอัตราต่างๆ มีผลให้จำนวนช่อต่อต้น ผลผลิตช่อสดต่อต้น น้ำหนักสดต่อช่อ และน้ำหนักสด 100 เมล็ดของพริกไทยที่อายุ 12 เดือน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ (Table 5) กล่าวคือ การใส่ปุ๋ยปริมาณ 2 เท่าตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกรและสาร “กรีนแคลแมก” อัตรา 1 กก./ตัน ($F_{2fp} + GCM_{1.0}$) มีผลให้จำนวนช่อต่อต้นของพริกไทยมากที่สุด (163.56 ช่อ) ไม่แตกต่างกับการใส่ปุ๋ยปริมาณ 2 เท่าตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกรและสาร “กรีนแคล” อัตรา 1 กก./ตัน ($F_{2fp} + GC_{1.0}$) และการใส่ปุ๋ยปริมาณ 2 เท่าตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกรและสาร “กรีนแคลแมก” อัตรา 0.5 กก./ตัน ($F_{2fp} + GCM_{0.5}$) นอกจากนี้ การใส่ปุ๋ยปริมาณ 2 เท่าตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกรและสาร “กรีนแคลแมก” อัตรา 1 กก./ตัน ($F_{2fp} + GCM_{1.0}$) ยังมีผลให้ผลผลิตช่อสดต่อต้นของพริกไทยมากที่สุด (920.84 กรัม/ต้น) รองลงมาคือ การใส่ปุ๋ยปริมาณ 2 เท่าตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกรและสาร “กรีนแคล” อัตรา 1 กก./ตัน ($F_{2fp} + GC_{1.0}$) และการใส่ปุ๋ยปริมาณ 2 เท่าตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกรและสาร “กรีนแคลแมก” อัตรา 0.5 กก./ตัน ($F_{2fp} + GCM_{0.5}$) ซึ่งไม่แตกต่างกับการใส่ปุ๋ยปริมาณ 2 เท่าตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกรและสาร “กรีนแคล” อัตรา 0.5 กก./ตัน ($F_{2fp} + GC_{0.5}$) ส่วนการใส่ปุ๋ยปริมาณ 2 เท่าตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกรและสาร “กรีนแคลแมก” อัตรา 1 กก./ตัน ($F_{2fp} + GCM_{1.0}$) มีผลให้น้ำหนักสดต่อช่อของพริกไทยน้อยที่สุด (5.63 กรัม/ช่อ) ไม่แตกต่างกับการใส่ปุ๋ยปริมาณ 2 เท่าตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกรและสาร “กรีนแคล” อัตรา 1 กก./ตัน

($F_{2fp} + GC_{1.0}$) การใส่ปุ๋ยปริมาณ 2 เท่าตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกรและสาร “กรีนแคลแมก” อัตรา 0.5 กก./ตัน ($F_{2fp} + GCM_{0.5}$) และการใส่ปุ๋ยปริมาณ 2 เท่าตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกรและสาร “กรีนแคล” อัตรา 0.5 กก./ตัน ($F_{2fp} + GC_{0.5}$) ขณะที่การใส่ปุ๋ยปริมาณ 2 เท่าตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกรและสาร “กรีนแคลแมก” อัตรา 1 กก./ตัน ($F_{2fp} + GCM_{1.0}$) มีผลให้น้ำหนักสด 100 เมล็ดของพริกไทยมากที่สุด (12.36 กรัม) ไม่แตกต่างกับการใส่ปุ๋ยปริมาณ 2 เท่าตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกรและสาร “กรีนแคล” อัตรา 1 กก./ตัน ($F_{2fp} + GC_{1.0}$) การใส่ปุ๋ยปริมาณ 2 เท่าตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกรและสาร “กรีนแคลแมก” อัตรา 0.5 กก./ตัน ($F_{2fp} + GCM_{0.5}$) การใส่ปุ๋ยปริมาณ 2 เท่าตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกรและสาร “กรีนแคล” อัตรา 0.5 กก./ตัน ($F_{2fp} + GC_{0.5}$) การใส่ปุ๋ยตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกรและสาร “กรีนแคลแมก” อัตรา 1 กก./ตัน ($F_{fp} + GCM_{1.0}$) การใส่ปุ๋ยตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกรและสาร “กรีนแคล” อัตรา 1 กก./ตัน ($F_{fp} + GC_{1.0}$) และการใส่ปุ๋ยปริมาณ 2 เท่าตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกร (F_{2fp}) ส่วนคำควบคุม (control) มีผลให้จำนวนช่อต่อต้น ผลผลิตช่อสดต่อต้น น้ำหนักสดต่อช่อ และน้ำหนักสด 100 เมล็ดของพริกไทยน้อยที่สุด คือ 103.56 ช่อ, 389.39 กรัม/ต้น, 3.76 กรัม/ช่อ และ 9.23 กรัม ตามลำดับ

Table 5 Clusters/plant, fresh yield/plant, fresh yield/cluster and 100 seeds fresh weight of pepper at 12 MAP.

Treatments	Clusters/plant	Fresh yield/plant (g)	fresh yield/cluster (g)	100 seeds fresh weight (g)
T ₁ = control	103.56 ^{g 1/}	389.39 ^{j 1/}	3.76 ^{f 1/}	9.23 ^{d 1/}
T ₂ = F _{fp}	138.25 ^f	591.71 ⁱ	4.28 ^e	10.93 ^c
T ₃ = F _{fp} + GC _{0.5}	142.36 ^{ef}	616.42 ^h	4.33 ^e	11.22 ^{bc}
T ₄ = F _{fp} + GC _{1.0}	150.42 ^{cd}	741.57 ^e	4.93 ^c	11.92 ^{ab}
T ₅ = F _{fp} + GCM _{0.5}	145.42 ^{de}	676.20 ^g	4.65 ^d	11.26 ^{bc}
T ₆ = F _{fp} + GCM _{1.0}	155.42 ^{bc}	797.30 ^d	5.13 ^b	12.13 ^a
T ₇ = F _{2fp}	148.72 ^d	724.27 ^f	4.87 ^c	11.83 ^{ab}
T ₈ = F _{2fp} + GC _{0.5}	157.35 ^b	870.15 ^c	5.53 ^a	12.21 ^a
T ₉ = F _{2fp} + GC _{1.0}	160.37 ^{ab}	898.07 ^b	5.60 ^a	12.33 ^a
T ₁₀ = F _{2fp} + GCM _{0.5}	158.56 ^{ab}	883.18 ^c	5.57 ^a	12.25 ^a
T ₁₁ = F _{2fp} + GCM _{1.0}	163.56 ^a	920.84 ^a	5.63 ^a	12.36 ^a
F-test	**	**	**	**
C.V. (%)	12.25	13.94	11.84	11.42

^{1/} mean within the same column followed by the same letter indicated no statistical difference by using DMRT

** indicated significant difference at p<0.01

2.2 ผลผลิตช่อแห้งต่อต้น น้ำหนักแห้งต่อช่อดอก และน้ำหนักแห้ง 100 เมล็ด

การใส่ปุ๋ยตามวิธีปุ๋ยบดีของเกษตรกรอย่างเดียว หรือใส่ร่วมกับสารปรับปรุงดินอัตราต่างๆ มีผลให้ผลผลิตช่อแห้งต่อต้น น้ำหนักแห้งต่อช่อดอก และน้ำหนักแห้ง 100 เมล็ดของพริกไทยที่อายุ 12 เดือน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (Table 6) กล่าวคือ การใส่ปุ๋ยปริมาณ 2 เท่าตามวิธีปุ๋ยบดีของเกษตรกรและสาร “กรีนแคล” อัตรา 1 กก./ต้น (F_{2fp} + GC_{1.0}) มีผลให้ผลผลิตช่อแห้งต่อต้นของพริกไทยมากที่สุด (397.45 กรัม/ต้น) รองลงมา คือ การใส่ปุ๋ยปริมาณ 2 เท่าตามวิธีปุ๋ยบดีของเกษตรกรและสาร “กรีนแคล” อัตรา 1 กก./ต้น (F_{2fp} + GC_{1.0}) และการใส่ปุ๋ยปริมาณ 2 เท่าตามวิธีปุ๋ยบดีของเกษตรกรและสาร “กรีนแคลแมก” อัตรา 0.5 กก./ต้น (F_{2fp} + GCM_{0.5}) ซึ่งไม่แตกต่างกับการใส่ปุ๋ยปริมาณ 2 เท่าตามวิธีปุ๋ยบดีของเกษตรกรและสาร “กรีนแคล” อัตรา 0.5 กก./ต้น (F_{2fp} + GC_{0.5}) ขณะที่รับควบคุม (control) มีผลให้ผลผลิตช่อแห้งต่อต้น น้ำหนักแห้งต่อช่อดอก และน้ำหนักแห้ง 100 เมล็ดของพริกไทยน้อยที่สุด คือ 148.09 กรัม/ต้น, 1.43 กรัม/ช่อ และ 4.03 กรัม ตามลำดับ

(F_{2fp} + GC_{0.5}) ส่วนการใส่ปุ๋ยปริมาณ 2 เท่าตามวิธีปุ๋ยบดีของเกษตรกรและสาร “กรีนแคลแมก” อัตรา 1 กก./ต้น (F_{2fp} + GCM_{1.0}) มีผลให้น้ำหนักแห้งต่อช่อดอก และน้ำหนักแห้ง 100 เมล็ดของพริกไทยมากที่สุด (2.43 กรัม/ช่อ และ 4.98 กรัม ตามลำดับ) ไม่แตกต่างกับการใส่ปุ๋ยปริมาณ 2 เท่าตามวิธีปุ๋ยบดีของเกษตรกรและสาร “กรีนแคล” อัตรา 1 กก./ต้น (F_{2fp} + GC_{1.0}) การใส่ปุ๋ยปริมาณ 2 เท่าตามวิธีปุ๋ยบดีของเกษตรกรและสาร “กรีนแคลแมก” อัตรา 0.5 กก./ต้น (F_{2fp} + GCM_{0.5}) และการใส่ปุ๋ยปริมาณ 2 เท่าตามวิธีปุ๋ยบดีของเกษตรกรและสาร “กรีนแคล” อัตรา 0.5 กก./ต้น (F_{2fp} + GC_{0.5}) ขณะที่รับควบคุม (control) มีผลให้ผลผลิตช่อแห้งต่อต้น น้ำหนักแห้งต่อช่อดอก และน้ำหนักแห้ง 100 เมล็ดของพริกไทยน้อยที่สุด คือ 148.09 กรัม/ต้น, 1.43 กรัม/ช่อ และ 4.03 กรัม ตามลำดับ

Table 6 Dry yield/plant, dry yield/cluster and 100 seeds dry weight of pepper at 12 MAP.

Treatments	Dry yield/plant (g)	Dry yield/cluster (g)	100 seeds dry weight (g)
T ₁ = control	148.09 ^{1/}	1.43 ^e	4.03 ^d
T ₂ = F _{fp}	255.76 ⁱ	1.85 ^d	4.28 ^c
T ₃ = F _{fp} + GC _{0.5}	266.21 ^h	1.87 ^d	4.36 ^c
T ₄ = F _{fp} + GC _{1.0}	327.92 ^e	2.18 ^b	4.63 ^b
T ₅ = F _{fp} + GCM _{0.5}	280.66 ^g	1.93 ^{cd}	4.58 ^b
T ₆ = F _{fp} + GCM _{1.0}	346.59 ^d	2.23 ^b	4.72 ^b
T ₇ = F _{2fp}	301.90 ^f	2.03 ^c	4.60 ^b
T ₈ = F _{2fp} + GC _{0.5}	369.77 ^c	2.35 ^a	4.87 ^a
T ₉ = F _{2fp} + GC _{1.0}	386.49 ^b	2.41 ^a	4.93 ^a
T ₁₀ = F _{2fp} + GCM _{0.5}	375.79 ^e	2.37 ^a	4.90 ^a
T ₁₁ = F _{2fp} + GCM _{1.0}	397.45 ^a	2.43 ^a	4.98 ^a
F-test	**	**	**
C.V. (%)	13.88	12.93	12.48

^{1/} mean within the same column followed by the same letter indicated no statistical difference by using DMRT

** indicated significant difference at p<0.01

2.3 ความเข้มข้นของธาตุอาหารหลักที่สะสมในเมล็ด

การใส่ปุ๋ยตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกรอย่างเดียว หรือใส่ร่วมกับสารปรับปรุงดินอัตราต่างๆ มีผลให้ความเข้มข้นของธาตุในตัวเรน พอสฟอรัส และโพแทสเซียมที่สะสมในเมล็ดของพริกไทยที่อายุ 12 เดือน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยังทางสถิติ (Table 7) กล่าวคือ การใส่ปุ๋ยปริมาณ 2 เท่าตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกรและสาร “กรีนแคลแมก” อัตรา 1 กก./ตัน (F_{2fp} + GCM_{1.0}) มีผลให้ความเข้มข้นของธาตุในตัวเรนและพอสฟอรัสที่สะสมในเมล็ดของพริกไทยมากที่สุด (1.324 เปอร์เซ็นต์) ไม่แตกต่างกับการใส่ปุ๋ยปริมาณ 2 เท่าตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกรและสาร “กรีนแคล” อัตรา 0.5 กก./ตัน (F_{2fp} + GC_{1.0}) การใส่ปุ๋ยปริมาณ 2 เท่าตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกรและสาร “กรีนแคลแมก” อัตรา 0.5 กก./ตัน (F_{2fp} + GCM_{0.5})

อัตรา 1 กก./ตัน (F_{2fp} + GC_{1.0}) การใส่ปุ๋ยปริมาณ 2 เท่าตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกรและสาร “กรีนแคลแมก” อัตรา 0.5 กก./ตัน (F_{2fp} + GCM_{0.5}) และการใส่ปุ๋ยปริมาณ 2 เท่าตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกรและสาร “กรีนแคล” อัตรา 0.5 กก./ตัน (F_{2fp} + GC_{0.5}) นอกจากนี้ การใส่ปุ๋ยปริมาณ 2 เท่าตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกรและสาร “กรีนแคลแมก” อัตรา 1 กก./ตัน (F_{2fp} + GCM_{1.0}) ยังมีผลให้ความเข้มข้นของธาตุโพแทสเซียมที่สะสมในเมล็ดของพริกไทยมากที่สุด (1.324 เปอร์เซ็นต์) ไม่แตกต่างกับการใส่ปุ๋ยปริมาณ 2 เท่าตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกรและสาร “กรีนแคล” อัตรา 1 กก./ตัน (F_{2fp} + GC_{1.0}) การใส่ปุ๋ยปริมาณ 2 เท่าตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกรและสาร “กรีนแคลแมก” อัตรา 0.5 กก./ตัน (F_{2fp} + GCM_{0.5})

การใส่ปุ๋ยปริมาณ 2 เท่าตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกร และสาร “กรีนแคล” อัตรา 0.5 กก./ตัน ($F_{2fp} + GC_{0.5}$) และการใส่ปุ๋ยตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกรและสาร “กรีนแคลแมก” อัตรา 1 กก./ตัน ($F_{fp} + GCM_{1.0}$)

ขณะที่ตัวรับควบคุม (control) มีผลให้ความเข้มข้นของธาตุในโตรเจน พอสฟอรัส และโพแทสเซียมที่สูงสุดในเมล็ดของพริกไทยน้อยที่สุด (1.536, 0.142 และ 1.023 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ)

Table 7 Concentrations of major plant nutrients in seed of pepper at 12 MAP.

Treatments	Total N (%)	Total P (%)	Total K (%)
$T_1 = \text{control}$	1.536 ^{a,1/}	0.142 ^{f,1/}	1.023 ^{e,1/}
$T_2 = F_{fp}$	1.683 ^f	0.182 ^e	1.236 ^d
$T_3 = F_{fp} + GC_{0.5}$	1.714 ^e	0.193 ^{de}	1.257 ^c
$T_4 = F_{fp} + GC_{1.0}$	1.742 ^{cd}	0.215 ^c	1.283 ^b
$T_5 = F_{fp} + GCM_{0.5}$	1.722 ^{de}	0.203 ^{cd}	1.266 ^c
$T_6 = F_{fp} + GCM_{1.0}$	1.753 ^{bc}	0.228 ^b	1.311 ^a
$T_7 = F_{2fp}$	1.731 ^{de}	0.211 ^c	1.272 ^{bc}
$T_8 = F_{2fp} + GC_{0.5}$	1.768 ^{ab}	0.233 ^{ab}	1.315 ^a
$T_9 = F_{2fp} + GC_{1.0}$	1.778 ^a	0.241 ^{ab}	1.321 ^a
$T_{10} = F_{2fp} + GCM_{0.5}$	1.773 ^{ab}	0.237 ^{ab}	1.318 ^a
$T_{11} = F_{2fp} + GCM_{1.0}$	1.783 ^a	0.243 ^a	1.324 ^a
F-test	**	**	**
C.V. (%)	13.71	13.43	12.68

^{1/} mean within the same column followed by the same letter indicated no statistical difference by using DMRT

** indicated significant difference at $p < 0.01$

2.4 ความเข้มข้นของธาตุอาหารของ และสาร ไฟเพอร์วินที่สูงสุดในเมล็ด

การใส่ปุ๋ยตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกรอย่างเดียว หรือใส่ร่วมกับสารปรับปรุงดินอัตราต่างๆ มีผลให้ความเข้มข้นของธาตุแคลเซียม แมกนีเซียม กำมะถัน และสารไฟเพอร์วินที่สูงสุดในเมล็ดของพริกไทยที่อายุ 12 เดือน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ (Table 8) กล่าวคือ การใส่ปุ๋ยปริมาณ 2 เท่าตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกรและสาร “กรีนแคลแมก” อัตรา 1 กก./ตัน ($F_{2fp} + GCM_{1.0}$) มีผลให้ความเข้มข้นของธาตุแคลเซียมที่สูงสุดในเมล็ดของพริกไทยมากที่สุด (0.156 เปอร์เซ็นต์)

มากที่สุด (0.348 เปอร์เซ็นต์) ไม่แตกต่างกับการใส่ปุ๋ยปริมาณ 2 เท่าตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกร และสาร “กรีนแคล” อัตรา 1 กก./ตัน ($F_{2fp} + GC_{1.0}$) การใส่ปุ๋ยตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกรและสาร “กรีนแคลแมก” อัตรา 1 กก./ตัน ($F_{fp} + GCM_{1.0}$) และการใส่ปุ๋ยตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกรและสาร “กรีนแคล” อัตรา 1 กก./ตัน ($F_{fp} + GC_{1.0}$) นอกจากนี้ การใส่ปุ๋ยปริมาณ 2 เท่าตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกร และสาร “กรีนแคลแมก” อัตรา 1 กก./ตัน ($F_{2fp} + GCM_{1.0}$) ยังมีผลให้ความเข้มข้นของธาตุแมกนีเซียมที่สูงสุดในเมล็ดของพริกไทยมากที่สุด (0.156 เปอร์เซ็นต์)

ไม่แตกต่างกับการใส่ปุ๋ยตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกรและสาร “กรีนแคลแมก” อัตรา 1 กก./ตัน ($F_{fp} + GCM_{1.0}$) และการใส่ปุ๋ยปริมาณ 2 เท่าตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกรและสาร “กรีนแคลแมก” อัตรา 0.5 กก./ตัน ($F_{2fp} + GCM_{0.5}$) ส่วนการใส่ปุ๋ยปริมาณ 2 เท่าตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกรและสาร “กรีนแคลแมก” อัตรา 1 กก./ตัน ($F_{2fp} + GCM_{1.0}$) มีผลให้ความเข้มข้นของธาตุกำมะถันที่สะสมในเมล็ดของพริกไทยมากที่สุด (0.185 เปอร์เซ็นต์) ไม่แตกต่างกับการใส่ปุ๋ยตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกรและสาร “กรีนแคลแมก” อัตรา 1 กก./ตัน ($F_{fp} + GCM_{1.0}$) ขณะที่การใส่ปุ๋ยปริมาณ 2 เท่าตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกรและสาร “กรีนแคลแมก” อัตรา 1 กก./ตัน ($F_{2fp} + GCM_{1.0}$) มีผล

ให้ความเข้มข้นของสารไฟเพอร์วินที่สะสมในเมล็ดของพริกไทยมากที่สุด (5.54 เปอร์เซ็นต์) ไม่แตกต่างกับการใส่ปุ๋ยปริมาณ 2 เท่าตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกรและสาร “กรีนแคล” อัตรา 1 กก./ตัน ($F_{2fp} + GC_{1.0}$) การใส่ปุ๋ยปริมาณ 2 เท่าตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกรและสาร “กรีนแคลแมก” อัตรา 0.5 กก./ตัน ($F_{2fp} + GCM_{0.5}$) และการใส่ปุ๋ยปริมาณ 2 เท่าตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกรและสาร “กรีนแคล” อัตรา 0.5 กก./ตัน ($F_{2fp} + GC_{0.5}$) อย่างไรก็ตาม ตัวรับควบคุม (control) มีผลให้ความเข้มข้นของธาตุแคลเซียม แมกนีเซียม กำมะถัน และสารไฟเพอร์วินที่สะสมในเมล็ดของพริกไทยน้อยที่สุด (0.165, 0.082, 0.112 และ 4.26 เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ)

Table 8 Concentrations of secondary plant nutrients and piperine in seed of pepper at 12 MAP.

Treatments	Total Ca (%)	Total Mg (%)	Total S (%)	Piperine (%)
$T_1 = \text{control}$	0.165 ^{f,1}	0.082 ^{h,1}	0.112 ^{f,1}	4.26 ^{g,1}
$T_2 = F_{fp}$	0.182 ^e	0.103 ^g	0.127 ^e	5.22 ^f
$T_3 = F_{fp} + GC_{0.5}$	0.287 ^d	0.12 ^{1ef}	0.151 ^d	5.32 ^e
$T_4 = F_{fp} + GC_{1.0}$	0.338 ^a	0.133 ^{cde}	0.160 ^{cd}	5.41 ^{cd}
$T_5 = F_{fp} + GCM_{0.5}$	0.293 ^{cd}	0.141 ^b	0.170 ^c	5.34 ^{de}
$T_6 = F_{fp} + GCM_{1.0}$	0.341 ^a	0.153 ^{ab}	0.183 ^{ab}	5.44 ^{bc}
$T_7 = F_{2fp}$	0.189 ^e	0.112 ^{fg}	0.136 ^e	5.37 ^{cde}
$T_8 = F_{2fp} + GC_{0.5}$	0.308 ^{bc}	0.125 ^{def}	0.153 ^d	5.49 ^{ab}
$T_9 = F_{2fp} + GC_{1.0}$	0.344 ^a	0.136 ^{cd}	0.163 ^{cd}	5.52 ^a
$T_{10} = F_{2fp} + GCM_{0.5}$	0.315 ^b	0.144 ^{abc}	0.172 ^{bc}	5.51 ^{ab}
$T_{11} = F_{2fp} + GCM_{1.0}$	0.348 ^a	0.156 ^a	0.185 ^a	5.54 ^a
F-test	**	**	**	**
C.V. (%)	13.26	11.78	12.48	13.75

¹ mean within the same column followed by the same letter indicated no statistical difference by using DMRT

** indicated significant difference at $p < 0.01$

จากผลการทดลองทั้งหมดที่กล่าวมาข้างต้นให้ข้อสังเกตว่าการใส่ปุ๋ยปริมาณ 2 เท่าตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกรร่วมกับสาร “กรีนแคลแมก” หรือสาร “กรีนแคล” อัตรา 1.0 กก./ตัน มีแนวโน้มให้การเจริญเติบโต ผลผลิตและองค์ประกอบผลผลิต รวมทั้งความเข้มข้นของธาตุอาหารหลัก ธาตุอาหารรอง และสารไฟฟ์เพอร์วินที่สะสมในเมล็ดของพรวิกไทยดีกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับการใส่ปุ๋ยตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกรแต่เพียงอย่างเดียว หรือการใส่ร่วมกับสาร “กรีนแคลแมก” หรือสาร “กรีนแคล” ในอัตราที่ต่ำกว่า (0.5 กก./ตัน) ส่วนการไม่ใส่ปุ๋ย (control) มีผลต่อการเจริญเติบโต ผลผลิตและองค์ประกอบผลผลิต รวมทั้งความเข้มข้นของธาตุอาหารหลัก ธาตุอาหารรอง และสารไฟฟ์เพอร์วินที่สะสมในเมล็ดต่ำที่สุด ทั้งนี้เป็นเพราะ การปลูกพืชที่ไม่มีการใส่ปุ๋ยในระยะยาว จะมีผลให้ปริมาณธาตุอาหารในดินลดลงอย่าง แรงและไม่เพียงพอต่อการเจริญเติบโตและการสร้างผลผลิตของพืช (ปิยพงศ์ และคณะ, 2555; วิชณุ และคณะ, 2556; ปิยวรรณ และคณะ, 2557; พชรกร และคณะ, 2558; ชัยสิทธิ์ และคณะ, 2560; ภิญญาพัชญ์ และคณะ, 2561)

สรุป

การใส่ปุ๋ยปริมาณ 2 เท่าตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกรและสาร “กรีนแคลแมก” อัตรา 1 กก./ตัน มีผลให้ความ焉าจิ่ง ค่าความเชี่ยวชาญใน จำนวนช่อดอกตัน น้ำหนักสดต่อช่อ น้ำหนักแห้งต่อช่อ น้ำหนักแห้ง 100 เมล็ด ความเข้มข้นของธาตุในตัวเรือนฟอสฟอรัส โพแทสเซียม และสารไฟฟ์เพอร์วินที่สะสมในเมล็ดของพรวิกไทยมากที่สุด ไม่แตกต่างกับการใส่ปุ๋ยปริมาณ 2 เท่าตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกรและสาร “กรีนแคล” อัตรา 1 กก./ตัน การใส่ปุ๋ยปริมาณ 2 เท่าตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกรและสาร “กรีนแคลแมก” อัตรา 0.5 กก./ตัน และการใส่ปุ๋ยปริมาณ 2 เท่าตามวิธีปฏิบัติของเกษตรกรและสาร “กรีนแคล” อัตรา 0.5 กก./ตัน อย่างไรก็ตาม ควรศึกษาเพิ่มเติม

ในส่วนของผลตอบแทนทางเศรษฐกิจ รวมทั้งผลต่อการเปลี่ยนแปลงสมบัติบางประการของ din ในช่วงที่ทำการศึกษาด้วย

คำขอคุณ

งานวิจัยนี้ได้รับสนับสนุนจากโครงการพัฒนาวิชาการ ระหว่างภาควิชาปัจจุบันพิทยา คณะเกษตร กำแพงแสน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ร่วมกับ บริษัท กรีนแคล (ประเทศไทย) จำกัด ภายใต้โปรแกรมสนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม (ITAP) สาขาวิชานักวิเคราะห์ วาย.วี.พี.เฟอร์ติไลเซอร์ จำกัด ที่สนับสนุนปุ๋ยเคมีตลอดระยะเวลาวิจัย

เอกสารอ้างอิง

- คงาจารย์ภาควิชาปัจจุบันพิทยา. 2558. คู่มือปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ทาง din ระบบโสด ทัศนูปกรณ์. คณะเกษตร กำแพงแสน, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, นครปฐม.
- ชัยสิทธิ์ ทองจู, ปิยพงศ์ เขตปิยรัตน์, ศุภชัย จำคา และธวัชชัย อินทร์บุญช่วย. 2560. ผลของวัสดุอินทรีย์ผสมจากผลพลอยได้ของโรงงานผงชูรส (อามิ-อามิ) และชีเด็กอยต่อการเจริญเติบโต ผลผลิตข้อบด และความบดิของ din. วารสารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 6(1): 21-32.
- ปิยพงศ์ เขตปิยรัตน์, ชัยสิทธิ์ ทองจู, ศุภชัย จำคา และชาลินี คงสุด. 2555. ผลของกากน้ำตาลผงชูรส (อามิ-อามิ) ผสมชีเด็กอยต่อการเจริญเติบโตและองค์ประกอบผลผลิตของข้อบด, น. 1209-1221. ในการประชุมวิชาการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ครั้งที่ 9 สาขาพืชและเทคโนโลยีชีวภาพ, นครปฐม.

ปีวรรณ พุ่มพวง, ชัยสิทธิ์ ทองจู, คงชัย มาลา, ศุภชัย 野心า, วิภาวรรณ ทัยเมือง, ชาลินี คงสุด, นิรยุทธ คล้ำชื่น, ปิยพงศ์ เขตปิยรัตน์ และศิริสุดา บุตรเพชร. 2557. ประสิทธิภาพของการใช้ปุ๋ยหยี่เรียงชนิดต่างๆ ที่มีต่อการเจริญเติบโตและองค์ประกอบผลผลิตของข้าว, 11-23 น. ใน การประชุมวิชาการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ครั้งที่ 11 สาขาวิชาระและเทคโนโลยีชีวภาพ, นครปฐม.

ปีะ ดวงพัตรา. 2556. สารปรับปุ่งดิน. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.

พชรกร บุญเลี้ยง, ชัยสิทธิ์ ทองจู, ทศพล พรวรรณ, นิวัชชัย อินทร์บุญช่วย, ชาลินี คงสุด, นิรยุทธ คล้ำชื่น, ปิยพงศ์ เขตปิยรัตน์, ชนศมนต์ ฤกกาธัณย์เลิศ, อุรุวรรณ ไอยสุวรรณ, รุจิรา ศรีแม่นม่วง และ ศิริสุดา บุตรเพชร. 2558. ผลของปุ๋ยหยี่เรียบปลดปล่อยข้าวที่มีต่อการเจริญเติบโต ผลผลิต และองค์ประกอบผลผลิตของข้าวตอปีที่ 1, 609-619 น. ใน การประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ครั้งที่ 12 สาขาวิชาระและเทคโนโลยีชีวภาพ, นครปฐม.

ภิญญาพัชญ์ มิงมิตรา, ชัยสิทธิ์ ทองจู, จุฑามาศ ร่มแก้ว, สรวยุธ รุ่งเมฆารัตน์ และนิวัชชัย อินทร์บุญช่วย. 2561. ผลของการจัดการปุ๋ยร่วมกับไบโronต่อการเจริญเติบโต และผลผลิตของข้าว. วารสาร วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 7(1): 1-14.

ยงยุทธ โอดสสภา. 2558. ราชบุพาหารพีช. สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.

ระวิวรรณ โชติพันธ์, ชัยสิทธิ์ ทองจู, กุมท สังขศิลา, จุฑามาศ ร่มแก้ว และสุรเดช จินตakanนท์. 2552. การจัดการปุ๋ย เค้มีตามค่าวิเคราะห์ดินเพื่อยกรະดับ ผลผลิตมันสำปะหลังที่ปลูกในชุดดินฟัง แดงปลายฤดูฝน, น. 60-71. ใน การประชุมทางวิชาการดินและปุ๋ยแห่งชาติ ครั้งที่ 1, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, นครปฐม.

วิษณุ จันยิ่ง, ชัยสิทธิ์ ทองจู, ศุภชัย 野心า, ทศพล พรวรรณ และ ศิริสุดา บุตรเพชร. 2556. การใช้ปุ่ยไนโตรเจนของวัสดุเหลือใช้จาก โรงงานผลิตเอทานอลเพื่อเพิ่มผลผลิต ของข้าว, น. 86-99. ใน การประชุมวิชาการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ครั้งที่ 10 สาขาวิชาระและเทคโนโลยีชีวภาพ, นครปฐม.

ศิริสุดา บุตรเพชร, ชัยสิทธิ์ ทองจู, กุมท สังขศิลา, จุฑามาศ ร่มแก้ว และสุรเดช จินตakanนท์. 2552. การจัดการปุ๋ย เค้มีตามค่าวิเคราะห์ดินเพื่อยกรະดับ ผลผลิตมันสำปะหลังที่ปลูกในชุดดิน กำแพงแสนปลายฤดูฝน, น. 51-62. ใน การประชุมทางวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขต กำแพงแสน ครั้งที่ 6 สาขาวิชาระและเทคโนโลยีชีวภาพ, นครปฐม.

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. 2556. สถิติ การเกษตรของประเทศไทย ปี 2553-2556. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, กรุงเทพฯ.

- Bray, R.H. and N. Kurtz. 1945. Determination of total organic and available forms of phosphorus in soil. *Soil Sci.* 59: 39-45.
- Pratt, P.F. 1965. Potassium. p. 1022-1030. In C.A. Black, ed. *Methods of Soil Analysis. Part II.* Amer. Soc. of Agron, Inc. Madison, Wisconsin.
- Walkley, A. and C.A. Black. 1934. An examination of the Degtjareff method for determining soil organic matter and a proposed modification of the chromic acid titration method. *Soil Sci.* 37: 29-35.